

afholdte, Overskuddet blev uddelt til Kommuneskasserne. Der vil ogsaa findes andre Omraader, hvor man mulig vil kunne finde Overskud, der kunde komme Kommuneskasserne til gode. Jeg vil saaledes nævne Bygningsafgiften, som nu gaar ind i Statskassen. Det er ingen ny Tanke, at man kunde lade Overskuddet deraf, det vil sige, hvad der i Fremtiden kommer mere ind end i Øjeblikket, tilflyde Kommuneskasserne. I vore Nabolande har man ogsaa set en saadan Omlægning af Statter, hvorved der er blevet tillagt Kommuneskasserne flere Indtægter, som før flød ind i Statskassen. Naar man imidlertid taler om Udlandet, falder det straks i Øjnene, at der har man set ogsaa paa den anden Side af Sagen, nemlig, at der tillige maatte findes ny Indtægtskilder for Statskassen, der kunde afløse den Strøm, man førte andetsteds hen. — Jeg skal slutte med at udtale, hvad jeg begyndte med, at jeg i dette Lovforslag ser, om ikke en fuldstændig Anvisning af den rette Vej, saa dog et Udtryk for den rigtige og sunde Tanke, at Amtskommunerne ligesom i det hele Kommunerne her i Landet ere ved Tidens Krav, ved de mange sociale Love og mangfoldige andre Love, der have gjort Krav paa stigende Udgifter, blevne saaledes overbeholdte, at der trænges til en Omlægning og Redskættelse paa den Maade, man nu bedst kan og vil vælge. Jeg vil altsaa takke Regeringen og de Talere, der have støttet Forslaget efter dets Princip. Det vil sikkert ved Overvejelsen af denne Sag blive mere og mere klart, ad hvilke Veje man skal gaa, og jeg har ikke set andet end Smødekønnen i, hvad der er blevet udtalt fra Regeringens Side.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bosjen): Den ærede Finansminister begyndte sine Udtalelser om det foreliggende Lovforslag med en Bemærkning om, at han ikke fandt nogen Trøst i Udtrykket „indtil videre“, som findes i Begyndelsen af det, da det i alt Fald var forudsat, at naar det foreslaaede blev gennemført ved Lov, vilde det vedblive at være gældende, indtil det forandres ved Lov. Deri har den højtærede Finansminister naturligvis Ret. Forslagsstillerne have imidlertid ved dette Udtryk kun villet betegne den foreslaaede Foranstaltning som noget midlertidigt, medens man forbeholder sig nærmere Forhandling om den endelige Afgørelse, og den ærede Finansministers Tanke vil jo kunne finde sit Udtryk ved, at dette midlertidige faar en vis Tidsgrænse. Det er noget, der altid kan

være Genstand for Forhandling. Den ærede Finansministers anden Indledning, som ogsaa er fremsat fra anden Side, gik ud paa, at det var et ufuldstændigt Forslag, at det ikke gik an at nøjes med at lette Stattebyrden for Landkommunerne, men at man burde gennemføre en lignende Stattelettelse for samtlige Landets Kommuner. Jeg har i mit indledende Foredrag i Gaar søgt at gøre Rede for, hvorfor jeg ikke tror, at der i Øjeblikket er Anledning til at gaa videre, end til hvad det foreliggende Forslag gaar ud paa. Det vilde naturligvis være meget ønskeligt, om man ogsaa kunde imødekomme Ønsker fra anden Side, for saa vidt Midlerne kunde strække til, men jeg har der søgt at paavise, at den Del af Amtsudgifterne, som er den væsentligste, er saaledes fordelt, at en Klage fra Amtskommunerne Side over Forfordeling med Hensyn til deres Stattebyrde i Sammenligning med Landets andre Kommuner derved med Rette begrundedes. Jeg har da særlig nævnt Besyudgifterne, fordi det er mig fuldt bekendt, at med Hensyn til samtlige andre Udgifter, som hvile paa Amtene, findes der tilsvarende Byrder for de øvrige Kommuner. Retsudgifter, Delinkventudgifter og Polititudgifter have de andre Kommuner i Landet paa tilsvarende Maade. Jeg har ikke nøje efterset, om disse Udgifter svares nøjagtig ens i Forhold til Folketallet, men der findes i alt Fald tilsvarende Udgifter paa de andre Kommuner Budgetter. Men anderledes forholder det sig med Amtskommunerne Hovedudgift, Besvæsenet. Der staar Forholdet saaledes, at den Besvyrde, som paahviler Sognekommunerne, svarer nu, nøjagtig maalt efter Folketal, til den Byrde, der paahviler Købstadskommunerne til deres Brolægning og Besvæsen. Det kommer jo ikke her an paa ganske smaa Forskelligheder, men Hovedsagen er, at Landkommunerne have med et rundt Tal et Folketal af 1,500,000, Købstæderne — ligeledes med et rundt Tal — ca. 400,000, og Udgifterne til Sognekommunerne Besvæsen er halvanden Mill. Kr., lavt regnet, medens Udgifterne til Købstædernes Gade- og Besvæsen netop er 400,000 Kr. Disse Tal svare altsaa aldeles nøjagtig til hinanden, selv om man vil bygge paa en Beregning baseret paa Folketallet, en Beregning, jeg for øvrigt straks skal komme til at sige, at jeg ikke anertender. Jeg holder Kjøbenhavn ganske uden for denne Beregning, idet man kunde sige, at der paa det Kjøbenhavnske Budget er opført mellem 6- og 700,000 Kr. eller noget mere til Besv. og Brolægning, og dette vilde altsaa udgøre mere end det samme Forholdstal, idet Kjø-